

TORONYIRÁNY

XIII. 1.

2019. január 6.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Urunk megjelenése, Vízkereszt

Krisztus a teológia az ember számára és egyben az antropológia az Isten számára. Róla, szavaiból és tetteiből olvassuk ki, hogy ki az Isten, mit akar, mi a célja velünk. De őbenne ugyanakkor a teremtő Isten tapasztalásából tudja meg, hogy ki az ember. Mindenben hasonló lett hozzánk a bűnt kivéve. Személyesen átélte örömeinket, bánatainkat, küzdelmeinket és halálraszántságunkat. A megtestesülés bizonyítja, hogy az ember nem kísérleti tárgy, nem mozgatott báb, hanem a teremtés nagy titka. Krisztus által tudjuk meg, hogy Isten mit gondol az emberről.

A tudat a lét kifejezése. Az emberi természet alkalmas volt arra, hogy Isten kimondja magát benne. Ebből viszont legalább annyi következik, hogy a földi élet kerete alkalmas Isten keresésére és megtalálására.

Gál Ferenc

Ha valaki megkérdezné: mi az, ami biztos? Mi olyan biztos, hogy rátehetem az életemet és haláloamat? Mi annyira biztos, hogy oda teljes létemmel nyugodtan lehorgonyozhatok? – A válasz erre csak egy lehet: Krisztus szeretet. Csupán Krisztus által tudjuk, hogy Isten szeretete megbocsátó szeretet.

Valóban igaz az, amit olyan gyarló módon hirdetnek, hogy Jézus Krisztus szíve a kezdete és vége mindennek. És minden más, ami biztos, ott, ahol örök életről és örök halálról van szó, csakis őáltala, őrajta keresztül vált biztossá.

R. Guardini

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizációs: A fiatalokért: Imádkozunk a fiatalokért, különösen a latin-amerikaiakért, hogy Mária példáját követve és az Úr hívására válaszolva hirdessék az Evangélium örömét a világnak.

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 60,1-6** A születendő Megváltó által Jeruzsálem jelképévé válik a „mennyei Jeruzsálemnek”, mely fényével magához vonzza mindazokat, akik keresik Istent.
- 2. Ef 3,2-3a.5-6** Jézus Krisztus által a választott nép tagjaival együtt a pogányok is társörökösök és éppen úgy részesei az evangélium ígéreteinek.
- 3. Mt 2,1-12** A távoli pogányok fogékonyak minden jelre, és azokból olvasva eljutnak a Megváltóhoz, míg a helyi politikai és vallási vezetőket elvakítja öntelt és hatalomfélő magatartásuk.

A napkeleti bölcsek látogatása

A teológiai célzat a pogányok meghívása. Az Apostolok Cselekedeteiből és Pál apostol leveleiből tudjuk, hogy a pogányok térítése nem kis problémát okozott a megtért palesztinai zsidók számára. A pogányokból lett keresztényeket arra akarták kötelezni, hogy tartsák meg a mózesi törvényt, vagyis előbb legyenek zsidóvá. Péter a jeruzsálemi zsinaton arra hivatkozott, hogy Kornéliusz esetében külön isteni figyelmeztetést kapott, s ennek alapján nem tett különbséget zsidók és pogányok között, s ebbe a visszatekintésbe viszi bele azt a meglátást, hogy a megtért pogányokra nem szabad rárakni a mózesi törvény igáját. Ilyen visszatekintés lehet a keleti bölcsek története is.

Az esemény magját elfogadhatjuk történeti valóságnak. A mezopotámiai és perzsa papok, mágusok foglalkoztak asztronómiával: a csillagok állásában bekövetkező változást isteni jelnek tekintették. Tudjuk, pl. hogy Krisztus után 66-ban a perzsa Tiridates király kíséretében varázslók és bölcsek jöttek Néző császárhoz, és csillagjósolás alapján úgy üdvözölték, mint a nyugati világ királyát. A zsidó messiás-várás ismert volt keleten, hiszen a babiloni fogság óta állandóan éltek ott zsidók. Az Ószövetségben Bileám jövendölése említi a Jákobból felkelő csillagot. Nem látunk benne lehetetlenséget, hogy Jézus születése után valóban jöttek ilyen emberek keletről, akik valamilyen csillagjelenségre hivatkozva és belső kegyelmi ösztönzésre keresték a Megváltót. Ezt a történeti magot használta fel az apostoli ígértetés arra, hogy a pogányok meghívásának teológiai alapot adjon, és azt egyben ünnepélyessé tegye. Annál könnyebben megtehetette, mert erről a meghívásról beszéltek a próféták és maga Jézus is. A szöveg olvasása közben az az érzésünk, hogy a bölcsek egy vonalban állnak a patriárákkal, Ábrahámmal, Izsákkal, Jákobbal, akiket különféle jelek formájában ért el az isteni üzenet. A pogányokból lett keresztények a hit területén saját őseiknek tekintették őket, akik éppen úgy hordozói lettek az isteni tervnek, mint a patriárák.

A keleti elbeszélés stílusa erősen érezhető pl. az ilyen kitételekben: a bölcsek megjelenésére Heródes és vele együtt egész Jeruzsálem meghökken. Azt hallják, hogy ezek az emberek egy csillag útmutatása alapján érkeztek ide. A keresztény csillagászok azóta is kutatták, hogy volt-e abban az időben valamilyen csillagászati jelenség, amely alapul szolgálhatott a bölcsek elhatározásához. Gondolnak a Jupiter és Szaturnusz együttállására, valamilyen üstökösre, vagy úgynevezett szupernová-ra. De az evangéliumi szöveg alapján itt nehéz volna eligazodni. Még feltűnőbb az a megjegyzés, hogy a csillag Jeruzsálemtől Betlehem felé haladva vezette őket. A valódi csillag nem mozog észak-dél irányba, itt pedig ez lett volna a helyzet. Sőt a csillag megállt a hely fölött, ahol a gyermek volt. Könnyebb a dolog, ha a csillagra való hivatkozást egyszerűen kegyelmi megvilágosításnak vesszük, illetve arra gondolunk, hogy a bölcsek isteni vezetés alatt állottak, s így jutottak el a gyermekhez.

Heródes a főpapoktól és írástudóktól kérdezősködik a Messiás születése felől. Vallási kérdésekben a főtanácsnak volt joga dönteni. Heródes azonban ennek is megnyírbálta a hatalmát, sőt élete vége felé nem engedte ülésezni. A főpapok ószövetségi idézettel válaszolnak Heródesnek, s ebben felismerjük Mik 5,1-et és 2Sám 5,2 szavait, de a két hely összekapcsolása nagyon eredeti. Nem egyezik sem az ószövetségi héber szöveggel, sem a Hetvenes fordítással. Máté itt is inkább az egyház meggyőződését fejezi ki, s azt ószövetségi adatokkal támasztja alá.

A történetben maga Heródes igazítja útba a bölcseket, de előbb megtudakolja a csillag megjelenésének idejét, azután kétszínűen arra kéri őket, kutassák fel a gyermekeket, s adjanak neki is hírt róla, mert ő is fel akarja keresni, hogy kifejezze hódolatát. Valójában volt annyira ravasz és zsarnok, hogy kémeit is utánuk küldhette. A katekétikai elbeszélés azonban megelégszik a helyzet általános felvázolásával. Inkább azt akarja érzékeltetni, hogy a hívó a maga útján mennyi kísértésnek van kitéve, és mennyire törekednie kell arra az okosságra, amelyet Jézus ajánlott. A bölcsek ajándékokat hoznak: aranyat, tömjént és mirhát. Az arany mindig a királyoknak kijáró ajándék volt. A tömjén és a mirha olyan illatszert és gyógyszer, amely a hazájukban termelt, és amelynek megvolt a kereskedelmi értéke. A három ajándék után a hagyomány három bölcsről beszél, sőt megtette őket királyoknak. De sem számukat, sem igazi kilétüket nem ismerjük. Máténál az ajándék még csak a hódolat kifejezése. Talán utal velük Iz 60,6 jövendölésére, hogy a föld királyai ajándékot hoznak a Messiásnak. A későbbi hagyomány jelképeket látott bennük. Az arany a Messiás királyságának az elismerése, a tömjén az isteni személy imádását jelképezi, a mirha pedig a szenvedő Megváltó szerepét juttatja eszünkbe. Amellett Máté külön kiemeli, hogy a bölcseknek igen nagy volt az örömük, amikor megtalálták a gyermeket. Eben is elővételezi a pogány népek örömét, akik az evangélium révén rátaláltak a Megváltóra és az üdvösség forrására. Jézus messiási, sőt isteni méltóságára gondol, amikor azt írja, hogy leborultak előtte és úgy fejezték ki hódolatukat. Az ilyen leborulás keleten nem volt okvetlenül az imádás jele, hiszen ezt a tiszteletet megadták az uralkodónak, sőt a magasabb tisztségviselőknek is.

Nem szabad szem elől téveszteni, hogy a szentírási történetek elsősorban mindig a kinyilatkoztatott örök igazságok hordozói. Egyrészt elmondják azt, hogy Isten mit tett a múltban az ember üdvössége érdekében, másrészt jelképezik azt, amit mindenkor tenni akar kegyelmi beavatkozásával. A kinyilatkoztatott igazság itt is az, hogy Jézussal megjelent az Isten országa és Isten mind külső eseményekkel, mind belső kegyelmi megvilágosítással vezeti feléje az embereket. Jézus majd így fogalmazza meg ezt az igazságot: „Senki sem jöhet hozzám, csak akit az Atya vonz” (Jn 6,44). Aki meghallotta a hívó szót, az vegye megtiszteltetésnek és kövesse kitarotán. Példájával másokat is arra fog indítani, hogy nyomába szegődjenek. De ne tévessze szem elől, hogy a hit útja minden természetfölötti világosság mellett keresztút marad. Számolni kell nehézségekkel, megtevésztéssel, rosszakarattal. Aki azonban mindvégig hűséges, az eléri célját.

Gál Ferenc

Boldog szülők (3.)

Egy eredményes csapat

A szülők összetartása

Egy hónappal a halála előtt, hajnal felé, egy lázas éjszaka után Don Bosco hívatta két kedves papját: Don Ruát és Don Cagliariót. Összeszedte még maradék erejét és rajtuk keresztül ezt üzentte a szalézi szerzeteseknek: „Szeressétek egymást, mint jó testvérek; támogassátok és viseljétek el egymást, mint testvérek.” Majd egészen gyenge hangon hozzáfűzte: „Ígérjétek meg, hogy testvér módjára szeretitek egymást.” Don Bosco-nál ez a kérés mindig visszatérő volt. 1875-ben egy konferencia beszédében így szólt: „Legyünk egymásnak erős támaszai. Legyen világos minden házunkban az előljárók közötti egyetértés. Jaj nekünk, ha munkatársaink így kritizálnak: előljáróink között nincsen meg a kellő harmónia; az egyik erre, a másik amarra húz; az egyik támogatja, a másik ellenzi ugyanazt az ügyet. Támogassuk mindig egymást alattvalóink előtt is. Ha látják is ezt, változtassunk rajta és közös akarattal dolgozzunk egy ügy érdekében. Dicsérhetjük is egymást, ezzel is támogatjuk közös ügyünket és egymás megbecsüléséről tanúskodunk.”

Miből gondolod, hogy nálatok a családban minden jól megy? – kérdezték egy lánytól. Abból – hangzott a válasz -, hogy apuka és anyuka csókolgatják egymást.

Minden gyermek érzi: a szeretet az a szikla, amely összeköti a szülőket, és arra építhetik fel életüket. A szülők ne rejtsek véka alá, hogy szeretik egymást. Valahányszor megnyilvánul szeretetük szavakban és tettekben, a biztonság melege áramlik gyermekeik szívébe.

A szeretet az az alapvető kötelék, amely egybefonja a család minden tagját. A többi, a jogi, a gazdasági és még a vérségi sem számít ilyen sokat. Egy gyermek ott érzi jól magát, ahol a szeretetet megosztják. Nem tudja, hogy mire gondolnak a lélekbúvárok, a szociológusok és a jogászok a családi szeretetről. Azt viszont tudja, hogy a családban él a szeretet, amely őt is átöleli. Ez teremti meg valóban a család szerető légkörét. Így érzi a gyermek, így érezzük mi is.

Egyedül ez a talaj ad a gyermeknek emberi, erkölcsi, lélektani és kulturális biztonságot, amely biztosítja a helyes fejlődését. Ez a kikötő, ahonnan elindulhat az élet útjára.

Egy fiatal jelleme akkor alakul ki független formában, akkor tudja az élet harcait megvívni, akkor hagyja el nyugodtan a kikötőt, ha tudja, hogy az megmarad, oda visszatérhet amikor akar és amikor tud. Nincsen bizonytalanabb érzés, mint amikor egy fejlődő korban lévő fiatal érzi, hogy nincsen háttere, vagy amikor fél a család szétesése miatt, mert azáltal magára marad és űrt tud maga mögött.

A fiúk és lányok akkor viselkednek férfiasan vagy asszony módjára, ha szüleikben példaképet fedeznek fel. Még a kettőjüket összekötő szeretetet is rólok mintázzák le.

Egy 7 éves fiúcska büszkén állapítja meg: „Felnőtt koromban meg fogok nőszülni. Azt akarom, hogy a feleségem rendben tartsa a házat és nekem ne legyen gondom rá, mert én férfi vagyok. Mindig gyermekeim mellett leszek, és ha kell meg is büntetem őket.”

Újra megszerelmesedni

A szülők is szerelmesek

Egy feltételes „tízparancsolat” a szülők részére, melyben az első parancs így hangozhatna: „Magatokra kell nagy gondot fordítanotok, ha gondoskodni akartok gyermekeitekről. Egy apa kötelessége gyermekei iránt az, hogy szereti az anyjukat. És fordítva.”

Az édesapának és édesanyának mindig emlékezni kellene arra, hogy egymás mellett élve szerelmüknek együtt kell nőni gyermekeikkel. Ha kapcsolatuk, amely egyesíti őket, eleven és szilárd marad, a családban rendszerint minden jól megy és a problémákat meg lehet oldani. Vegyük szemügyre ezt a témát, nehogy elfelejtsük a gyermekek nevelése folyamán.

Az ellentétek vonzzák egymást. A realitások és problémák szemlélésének és megoldásának mindig van egy női és egy férfi módja. Ezt a különbséget nem szabad elfojtani. Az édesapa és édesanya szerepét nem szabad könnyelműen kezelni. Egyikük könnyen feleslegesnek érezhetné magát. Olyan különbségek ezek, melyek kiegészítik egymást, összecsendenek és a dolgok szemlélésének „családi” módját alkotják.

Megújulni és változtatni. Fontos, hogy ne essünk bele a megszokottság szűrkegőlyébe, sem pedig egy elfogadható szinten való egyszerű megmaradásba. Nőni megújulást jelent, szakítást a rutinnal, meglesni, észrevenni a bekövetkezett változásokat. Ne ahhoz a személyhez beszéljünk automatikusan, aki az emlékezetünkben van, vagy ahogyan ott megrögződött, hanem ahhoz, aki most itt, előttünk áll. A férfiaknak emlékezniük kell arra, hogy az asszonyokat leköti a háztartási felelősség súlya, s ezért csak ritkán sikerül nekik időt szakítani saját magukra. Egy anya írta: „Milyen szép lenne, ha néha észrevennék, hogy én is emberi lény vagyok mint ők és hogy még bőséges tartalékaim vannak a szeretet terén, amit kihasználhatnának, feltéve ha teljes értékű társnak tartanának, nem pedig fejőstehénnek.”

Évfordulók, ünnepek, ajándékok, napi figyelmességek, kirándulások és üdvözlő kártyák képesek elűzni a megszokottság szülte ködfüggönyét.

Ledönteni a szív körüli falakat. Egy régi történet beszél két sivatagi remetéről, akik szomszédos barlangban laktak. Az első azt hitte, már eléggé megközelítette a tökéletességet, azért bírálgatni kezdte a másik gyakori, még aprócska hibáit is. Ez – hogy kézzelfoghatóan rámutasson bírálója mennyire távol van még az éltszentségtől – úgy döntött, egy-egy kódarabot helyez el a barlang bejáratánál mindannyiszor, ahányszor az első is vétkezett. Néhány hónap múlva szürke és fojtogató kövekből álló fal állott a bejárat előtt.

Néha a szívünk köré falakat építünk a mindennapi ellenérzések, bosszúságok, elhallgatások, megoldatlan kérdések, sértődöttségek apró köveiből. Fontos, hogy kimutassuk érzéseinket, ébren tartsuk fogékonyságunkat a mások fájdalma iránt, és hogy elfogadjuk a másik elkerülhetetlen tökéletlenségét. Az asszonyok szükségét érzik, hogy másokkal közöljék érzelmeiket, hogy meghallgatást és védelmet kapjanak, a férfiak meg, hogy megbecsüljék őket azért, amit tesznek.

Mindig nyitva tartani az ajtót. Az egyetértés ajtaja durván becsukódik, ha megszűnik a bizalom, a figyelmesség, a megbecsülés, a tisztelet, az elfogadás és megértés. Ez történik, midőn minden kezd idegesíteni bennünket, mikor semmiségek miatt megsértődünk, és ami addig „kedvesnek” tűnt, egyszerre visszataszítóvá válik. A helyzet egyszerűen elviselhetetlenné lesz, amikor férj és feleség állandóan védekező állásponton vannak és megtámadva érzik magukat, holott a másik éppen csak közölni próbálja, amit tapasztal.

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Örökös dilemma(?)

Tanácsstalan a mai kor embere, tétova. Nem tudja, hová, merre irányítsa gondolatait. Fogódzókat keres, de legtöbbször fennakad mindennapok apró-cseprő kapaszkodóiban. Nincs távlata, ez a kor nem kedvez az elmélyülésnek, egyenesen igyekszik elkerülni, kiküszöbölni. Leköti az embert a meditálásnál. Rengeteg spirituális mű jelenik meg, igaz, és bizonyára sok ezeknek az olvasója. Mégis...

És feltűnnek régi korok emberei, semmiben sem különböznek a maiaktól, legfeljebb a nevelési módszerek, a jobban-figyelés az ember távlati képére vigasztalóbb helyzetet teremtettek, de hol van már a lelki ragaszkodás, amely akkor még tetten érhető volt. Persze lehet azt mondani, hogy ideális helyzetről akkor sem lehetett beszélni, mégis a világ érzékenyebben reagált a magasabb eszmékre. Elég csupán a zeneművészet mai állására figyelni: a melódia, a dallam helyett a zajt találni korszerűség címén, így aztán kérdőjelet kapnak a modern zene – és általában a művészeti alkotások is, amelyek kiállják az „új próbát”.

Sok a zavar, a zavaros, és boldog az érdeklődő, ha lel még néhány lélekszóító művet, például az irodalomban. A keresés ideje végképpen bekövetkezett, nem csoda, ha egyre több a tanácsstalanság, de csendben talán így kerülnek helyükre a dolgok. Tisztulás reményében szól zeneszerző, író, képzőművész is, nem csupán lelkiíró arról, hogy a jónak előbb utóbb meg kell mutatni erejét „lelkek erdejében”. Arra lenne szükség, hogy a rengeteg információ sűrűjében kiválasztódjék egy táj, amely egyértelműbbé teszi a keresés értelmét. Mert van értelme a posztmodern örületben is. Egészséges lelkiületre van szükség, értékváltságban a tisztaság iránti igényre, amelyben nem keveredik szakrális és profán. A szent legyen szent, a profán profán, de arra van igazán szükség, hogy a kettő ne választódjék szét, hanem találja meg a helyét egymás mellett, sőt értékében egészítse ki egymást. Szerencsére vannak most is művek, ennek tükrében írtak, „lelket táplálók”, hiszen minden érték végül is isteni bélyegű, aranypecsétes.

Ezekre az új esztendőben aktuális gondolatokhoz találtam idézetet Szabó Ferenc jezsuita költő, teológus egyik könyvében, Szomjazod hogy szomjuhozzalak című verses kötetében:

A Kimondhatatlant-Láthatatlant
nem szorítja tér és idő
fogalmainkba kötve
templomba zárva már nem Ő
Nem a zárt hanem a nyitott
nem a múlt hanem a jövő
a most kifeszítő lehetőség
nem a hiány hanem a bőség!
Tárukozz ki – tiéd a jövő
mert Isten örök jövő
s mégis Jelen
benned lüktet a Végtelen
ha akarod minden lehetsz
Általa Benne Vele
lehetsz az Ő istene
ez a Szerelmem örülete!

hírek információk

A 2018. évi Bátor Gelsey Vilmos-díjra és a Nagydíjra történő jelölésre szóló felhívást tett közzé Gelsey Vilmos december 17-i születésnapja alkalmából a Szeged-Csanádi Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézete (SZEGEPI), ezzel is hozzájárulva a társadalom számára fontos értékeket legnagyobb hatással közvetítő személyek megbecsüléséhez, példaképül állításához. A SZEGEPI honlapján elérhető felhívásra március 22-ig lehet jelölni a magyar nevelés ügyéért elkötelezett, kiemelkedő teljesítményt nyújtó keresztény pedagógusokat vagy gazdasági szakembereket.

Január 6-án, Vízkereszt ünnepén a hagyományos vízszentelés szertartását a 18 órakor kezdődő szentmise keretében Kondé Lajos püspöki helynök, a Szekesegyház plébánosa tartja. Ezen a napon 8.30-kor, 10 órakor és 11.30-kor lesznek még szentmisék a Dómban.

Január 6-án, azaz ma a 19 órai kezdettel tartja a szeged-felsővárosi Szent Miklós Plébánia újévi koncertjét, melyen Bogáthy Júlia orgonaművész lesz a vendégelőadó. Közreműködik: Polgár Lilla, Kocsis Ádám és Könyves Péter. A koncertet követően pezsgős koccintásra várják a hangversenyen résztvevő közösséget.

Január 10-12. között rendezik az Educatio Nemzetközi Oktatási Szakkiállítását, melyen mintegy 200 kiállító és várhatóan 50.000 látogató vesz részt. A hazai és külföldi felsőoktatási intézmények, nyelviskolák, szakképzések, duális képzések legújabb oktatási eredményeit bemutató rendezvényre Budapesten, a Hungexpo „A” pavilonjában várják az érdeklődőket. A 2019. év legnagyobb oktatási kiállításán a Gál Ferenc Főiskola is bemutatkozik. Az immár 19. alkalommal rendezendő esemény a középiskolás diákoknak, mesterképzést kereső hallgatóknak, szülőknek, pedagógusoknak, intézményvezetőknek és fenntartóknak nyújthat széles körű tájékoztatást. A belépés ingyenes.

Bevezetés a jelenlét imájába címmel tartanak lelkigyakorlatot január 11-17-ig Makón, a Boldogasszony Iskola Nővérek lelkigyakorlatos házában. A lelkigyakorlat vezetője Baráti Kinga SSND és Szászi Balázs. A napi szentmiséket Mustó Péter mutatja be. Jelentkezés és információ a kinga@iskolanoverek.hu. e-mail címen lehetséges.

Január 27-én, szombaton este 6 órától közösen tartják egyházközségi báljukat a tápéi és petőfitelepi plébániák a tápéi Művelődési Házban, melyet már 3. alkalommal szerveznek. A belépő ára - mely tartalmazza a vacsora árát és a köszöntő italt - 3000 Ft. A zenét a Török Zenekar szolgáltatja. Tombola és sütemény felajánlásokat szeretettel várnak a plébániákon. Bővebb információ és jegyvásárlás a plébánia irodáiban január 25-ig, csütörtökig. Az eseményre a szervezők nagy szeretettel várnak mindenkit.

A Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium fenntartói képviselőjét is ellátó Gál Ferenc Főiskola részéről Kozma Gábor rektor, valamint az SZKRSZ részéről Mészáros Ferenc igazgató a közelmúltban aláírásukkal erősítették meg intézményeik további, még szorosabb együttműködését. A Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium 2012-ben jött létre, alappilléreit a keresztény értékek, a közösségi élet, az önazonosság erősítése és a szakmai igényesség adják. Ezt a munkát erősíti a szegedi felsőoktatási intézményekkel, a Gál Ferenc Főiskolával és a Szegedi Tudományegyetemmel való szoros együttműködés, valamint a fenntartó Szeged-Csanádi Egyházmegye oktatási és szociális területen meglévő tapasztalatai. Az együttműködési megállapodás hozzájárul az SZKRSZ hosszú távú stratégiai célkitűzéseinek hatékony megvalósításához.

A Rudnay Sándor Alapítvány valamint a Rudnay Sándor Kulturális és Városvédő Egyesület január 5-én, Esztergomban rendezte a Becket Tamás emlékünnepséget. Az immár 25. alkalommal rendezett esemény a Szent Tamás-hegyi kápolnánál kezdődött, majd a Magyar Nemzeti Múzeum Esztergomi Vármúzeuma Lovagtermében, a hagyományos emléküléssel folytatódott. Az ünnepséget Kiss-Rigó László püspök nyitotta meg, míg a Keresztény gyökerek, európai identitás című témakörben Szijjártó Péter külügyminiszter, Kásler Miklós az emberi erőforrások minisztere tartott előadást. A rendezvényt Iain Lindsay, az Egyesült Királyság magyarországi nagyköveteinek hozzászólása, illetve Romanek Etelka polgármester asszony szavai zárták.

A Katolikus Karitászműködés még október végén indította útjára libanoni bántalmazott migráns nők és gyermekeket segítő támogatási programját, amely során csaknem egy éven keresztül biztosítja egy Bejrút közeli Menedékház működését.

A magyar és a libanoni Karitászműködés közötti együttműködési megállapodás keretében támogatott, mintegy 9 millió forint értékű projekt célja: a Libanonban visszaélések, erőszak és kizsákmányolás áldozatául esett nők védelme és rehabilitációja, valamint az orvosi, jogi és pszichoszociális segítségnyújtás biztosítása a menedékhelyeken.

Libanonban évtizedek óta jellemző jelenség a női migráns munkavállalók tömeges érkezése, akik családoknál vállalják a háztartás vezetését, gyermekfelügyeletet. Számos alkalommal azonban a jobb jövő reményében érkező nők sok problémával szembesülnek, a vagyontárgyaik, dokumentumaik elkobzásától, a mozgás szabadság korlátozásán, a kommunikáció ellehetetlenítésén, a bérek ki nem fizetésén át egészen a fizikai, szexuális és erkölcsi visszaélésekig. Emellett az országban élő menekültek és a helyi lakosok körében is előfordul a nőkkel szembeni erőszak, valamint családi és vallási okok miatti üldöztetés is. Ezek miatt sokan menekülni kényszerülnek, s számukra a Libanoni Karitászműködés által működtetett biztonságos menedékházak nyújthatnak ideiglenes otthont, védelmet és reményt az újrakezdéshez. A segítséget kérők általában nagyon kritikus állapotban kerülnek be, többen állapotosok vagy újszülött gyermekükkel érkeznek. A házban szociálmunkások, pszichológusok, jogászok segítik a lakókat problémáik megoldásában, irataik rendezésében, jogos bérük utólagos rendezésében.

Huszonegy év után újra régi fényében ragyog a torinói lepel kápolnája, melyet a közelmúltban nyitottak meg. A torinói Keresztelő Szent János székesegyház kápolnája 21 évvel ezelőtt, 1997-ben esett pusztító tűzvész áldozatául. A hagyomány szerint Jézus testének képmását tartalmazó leplet az utolsó pillanatban sikerült kimenteni.

Az épület Guarino Guarini (1624-1683) piemonti barokk építész, teológus, matematikus mesterműve. A barokk építészeti gyöngyszemének számító kápolnát 30 millió euróból (9,7 milliárd forint) állították helyre, részben közpénzből, részben pedig torinói cégek, szervezetek adományaiból. Az oltárt később restaurálják. A tűz óta a leplet a torinói dómban őrzik és csak különleges alkalmakkor állítják ki.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.